

Arrest

nr. 250 144 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213/15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jamaicaanse nationaliteit te zijn, op 19 november 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 oktober 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 mei 2020 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een andere familielid van een burger van de Unie, als feitelijk partner van mevrouw W.S.W., van Britse nationaliteit.

1.2. Op 12 oktober 2020 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.05.2020 werd ingediend door:
(...)*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 27.05.2020 gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde W.S.W. (...), van Britse nationaliteit, met rijksregisternummer (...), op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'.

Volgende bewijsstukken werden voorgelegd ter staving van de aangehaalde duurzame relatie:

- Chatgesprekken tussen betrokkene en de referentiepersoon vanaf 01.04.2019 tot 10.05.2020*
- Foto's dd. 26.12.2019, 10.01, 31.12.2019, 01.04.2019, 25.01, 29.02., 25.03. en 4 april. Sommige foto's zijn zonder jaartal*
- Bewijs lidmaatschap OZ dd. 02.06.2020 en dd. 07.07.2020 op naam van de referentiepersoon en betrokkene*
- Brief en balans / Winst- en verliesrekening dd. 04.06.2020 op naam van de referentiepersoon*

Uit het geheel van de beschikbare gegevens kan enkel met zekerheid opgemaakt worden dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar kennen sedert april 2019. Echter, louter elkaar kennen is geen afdoende bewijs dat beiden ook een relatie met elkaar hadden sinds deze datum.

Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij elkaar familie en vrienden kennen, ...

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 17.12.2019 officieel gedomiciëerd werd op het adres van de referentiepersoon. Louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfsplaats hebben, kan niet worden aanvaard als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven.

Betrokkene toont niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie werd niet afdoende aangetoond. Het staat beiden vrij zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen

binnenkomen en verblijven of hun contacten zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 47/1, 47/3 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

“Eerste onderdeel.

-Artikel 47/1,1° stelt: (...)

Artikel 47/3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: (...)

- Op 27 mei 2020 vroeg verzoeker een tweede keer gezinshereniging aan met zijn partner op basis van artikel 47/1, 1° Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd geweigerd.

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat niet is voldaan aan de voorwaarden voorzien in artikel 47/1, 1° Vreemdelingenwet.

Hiermede kan de verzoeker niet akkoord gaan.

-Vooreerst heeft verzoeker foto's bij gebracht. Sommige van deze foto's zijn gedateerd en betreffen data tussen december 2019 en april 2020. Andere foto's zijn niet gedateerd. Evenwel uit de omstandigheden (locatie, kledij, kapsels, ...) kan zeer duidelijk opgemaakt worden dat deze beelden telkens andere momenten betreffen, waardoor er wel degelijke een verscheidenheid aan momenten samen wordt aangetoond aan de hand van deze foto's. Verder zijn een groot deel van deze foto's intieme beelden, beelden waar het koppel kussend op staat, beelden die wijzen op een intieme relatie.

Verzoeker verwijst verder nog naar het document met de vele WhatsApp-berichten die werden overgemaakt m.b.t. de periode april 2019 - mei 2020. Het betreffen heel veel berichten op dagdagelijkse basis. Hier dient opgemerkt dat verzoeker zich niet van de indruk kan ontdoen dat verwerende partij dit document niet, alleszins niet in zijn geheel, heeft bestudeerd. Indien dit wel was gebeurd, kon men niet anders dan vaststellen dat verzoeker en de referentiepersoon wel degelijk een affectieve partnerrelatie met duurzaam karakter onderhouden: uit de berichtjes blijkt dat ze elkaar vaak de liefde verklaren, eten kopen voor elkaar, zorgen voor elkaar, dat verzoeker meedenkt over de zaak (catering) van de referentiepersoon, dat ze gemeenschappelijke vrienden en kennissen hebben, dat ze elkaars familie kennen, dat ze ruzie maken, dat ze contact houden als de referentiepersoon op zakenreis is, dat ze dagdagelijkse dingen en faits divers delen, etc.

Ook werden er omslagen voorgelegd waaruit blijkt dat de verzoeker post ontvangt op hun gemeenschappelijk adres. Deze stukken worden niet aangehaald in de bestreden beslissing.

Daarnaast betreft dit niet de eerste aanvraag. Verzoeker heeft eerder een aanvraag gezinshereniging met zijn partner ingediend in december 2019 waarbij nog meer WhatsApp berichten en foto's werden meegedeeld die teruggaan tot juli 2018. Ook hier zijn het dagdagelijkse berichten tussen liefdespartners.

Daarenboven is er het bewijs van domicilie. Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat verzoekster bij de referentiepersoon gedomicilieerd is sinds 17 december 2019.

Verzoeker heeft een groot aantal overtuigende stukken voorgelegd. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij de verschillende stukken heeft onderzocht: de WhatsApp- berichten werden niet op zorgvuldige wijze onderzocht, de brieven werden niet vermeld. De stukken worden enkel opgesomd. Verwerende partij heeft de voorgelegde stukken als aparte bewijsstukken bekeken zonder het gehele plaatje te bekijken. Er blijkt niet dat de gemachtigde bij het nemen van de beslissing rekening gehouden heeft met alle gegevens van het dossier en alle daarin vervatte dienstige stukken, verdergaand dan het louter opsommen ervan. Verwerende partij heeft de bestreden beslissing evenwel niet op afdoende wijze gemotiveerd door zich te beperken tot een gestandaardiseerde motivering, waarbij de aparte stukken amper, in feite helemaal niet, worden besproken.

- Verzoeker stelt vast dat de (reeds vermelde) bewijsstukken voorkomen in het rijtje "volgende bewijsstukken worden voorgelegd ter staving van de aangehaalde duurzame relatie" doch dat deze niet worden beoordeeld. Over de (on)gedateerde foto's en de WhatsApp communicatie vanaf 1 april 2019 is niet gemotiveerd waarom de gemachtigde deze stukken niet weerhoudt om het duurzaam karakter van de relatie aan te tonen. Verzoeker kan niet opmaken uit de motivering waarom de stukken niet zouden kunnen wijzen op een duurzame relatie. Het komt de gemachtigde toe de verschillende bewijsstukken zoals de foto's en de WhatsApp-gesprekken in de beoordeling te betrekken en dienaangaande op afdoende wijze te motiveren. Dit is in casu niet het geval.

-De gemachtigde erkent dat verzoeker en de referentiepersoon elkaar kennen sedert april 2019 (uit het administratief dossier blijkt dat ze elkaar al vanaf begin 2018 kennen, maar dit terzijde). Het is dan ook onduidelijk waarom de gemachtigde onder meer motiveert dat uit de beschikbare gegevens niet kan vastgesteld worden wanneer betrokkenen elkaar hebben leren kennen.

-Tenslotte stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat uit de stukken niet kan worden afgeleid wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij elkaar familie en vrienden kennen. Deze redenering voegt een extra voorwaarde toe aan de wet. Nergens in de wet staat dat moet worden aangetoond wanneer en hoe ze elkaar hebben leren kennen, of ze elkaars familie en vrienden kennen, enz. (Als de verwerende partij de berichten had gelezen zou ze hebben kunnen vaststellen dat de verzoeker en referentiepersoon elkaars vrienden, familie, kennissen en zakenrelaties wel kennen.) De bestreden beslissing is bijgevolg onjuist en strijdig met artikel 47 VW.

-Verwerende partij heeft de motiveringsverplichting geschonden en tevens de zorgvuldigheidsverplichting, door de bestreden beslissing niet zorgvuldig voor te bereiden en niet te stoelen op een correcte en volledige feitenvinding (RvV 11 juni 2009, arrest nr. 28.602, punt 2.3). Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvV 11 juni 2009, arrest nr. 28.599, punt 2.4).

In casu is dit duidelijk niet gebeurd, daar uit het administratief dossier, en uit alle stukken duidelijk blijkt dat verzoeker op afdoende wijze heeft aangetoond dat hij een affectieve partnerrelatie met duurzaam karakter onderhoudt met de referentiepersoon, en dus wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1 ° Vreemdelingenwet.

Tweede onderdeel

Art. 74/13 VW. stelt de objectieve verplichting in om rekening te houden met de in dit artikel vermelde omstandigheden, gezien het hier om een verplichting gaat die de wet oplegt en dit ter omzetting van art. 5 van de terugkeerrichtlijn 2008/115/EG: (...)

De DVZ heeft geen rekening gehouden met de correcte familiale situatie van verzoeker.

De bewijsstukken werden enkel opgesomd en de inhoud werd niet besproken. Sommige stukken werden helemaal niet vermeld.

De bestreden beslissing schendt bijgevolg artikel 74/13 VW."

3.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de artikelen 47/1 en 47/3 van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen en waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

3.3. De verzoekende partij diende een aanvraag in tot gezinshereniging in functie van haar in België verblijvende Britse partner op grond van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2°;

(...)”

Artikel 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.”

3.4. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Er wordt *in concreto* gemotiveerd over de voorgelegde stavingstukken, met name als volgt:

“Volgende bewijsstukken werden voorgelegd ter staving van de aangehaalde duurzame relatie:

- Chatgesprekken tussen betrokkene en de referentiepersoon vanaf 01.04.2019 tot 10.05.2020

- Foto's dd. 26.12.2019, 10.01, 31.12.2019, 01.04.2019, 25.01, 29.02., 25.03. en 4 april. Sommige foto's zijn zonder jaartal

- Bewijs lidmaatschap OZ dd. 02.06.2020 en dd. 07.07.2020 op naam van de referentiepersoon en betrokkene

- Brief en balans / Winst- en verliesrekening dd. 04.06.2020 op naam van de referentiepersoon

Uit het geheel van de beschikbare gegevens kan enkel met zekerheid opgemaakt worden dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar kennen sedert april 2019. Echter, louter elkaar kennen is geen afdoende bewijs dat beiden ook een relatie met elkaar hadden sinds deze datum.”

Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij elkaar familie en vrienden kennen, ...”

3.5. De verzoekende partij betoogt vooreerst dat zij foto's heeft bijgebracht, dat sommige van deze foto's gedateerd zijn en data betreffen tussen december 2019 en april 2020, dat andere foto's niet

gedateerd zijn, dat evenwel uit de omstandigheden (locatie, kledij, kapsels,...) zeer duidelijk kan opgemaakt worden dat deze beelden telkens andere momenten betreffen, waardoor er wel degelijk aan de hand van deze foto's een verscheidenheid aan momenten samen worden aangetoond, dat verder een groot deel van deze foto's intieme beelden zijn, beelden waar het koppel kussend op staat, beelden die wijzen op een intieme relatie.

Met haar betoog slaagt de verzoekende partij er niet in de motieven van de thans bestreden beslissing te weerleggen waaruit blijkt dat onder meer foto's van 26 december 2019, 10 januari, 31 december 2019, 1 april 2019, 25 januari, 29 februari, 25 maart en 4 april werden voorgelegd ter staving van de aangehaalde duurzame relatie, dat sommige foto's zonder jaartal zijn, dat uit het geheel van de beschikbare gegevens enkel met zekerheid kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar kennen sedert april 2019, dat louter elkaar kennen geen afdoende bewijs is dat zij een relatie met elkaar hadden sinds deze datum, dat op basis van de voorgelegde stukken zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen de verzoekende partij en de referentiepersoon, als het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende bewezen is.

Het is niet foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk om op basis van de voorgelegde foto's, die zich in het administratief dossier bevinden en waarop, zoals de verzoekende partij voorhoudt, te zien is dat de verzoekende partij en de referentiepersoon op verschillende ogenblikken samen waren, te besluiten dat enkel met zekerheid kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar sedert april 2019 kennen. Immers kan op basis van de voorgelegde foto's slechts worden vastgesteld dat de verzoekende partij en de referentiepersoon op verschillende ogenblikken in elkaars aanwezigheid hebben vertoefd doch tonen deze beelden geenszins aan dat de gefotografeerden een affectieve partnerrelatie hebben noch dat deze partnerrelatie duurzaam is. Het feit dat de verzoekende partij en de referentiepersoon op enkele van deze foto's "kussend" poseren, doet geen afbreuk aan voornoemde vaststellingen. Uit het enkel "kussend" afgebeeld staan kan immers bezwaarlijk afgeleid worden dat aangetoond is dat het gaat om een duurzame affectieve partnerrelatie. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij lijkt voor te houden, kan de Raad slechts vaststellen dat de voorliggende foto's geen sluitend bewijs vormen van een "intieme relatie" zodat het niet onredelijk is van de verwerende partij om te stellen dat op basis van de voorgelegde stukken zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie als het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende bewezen is, minstens toont de verzoekende partij met haar betoog het tegendeel niet aan.

3.6. De verzoekende partij verwijst verder nog naar het document met de vele WhatsApp-berichten die werden overgemaakt met betrekking tot de periode april 2019 tot mei 2020 en stelt dat het heel veel berichten betreffen op dagdagelijkse basis, dat zij zich niet van de indruk kan ontdoen dat de verwerende partij dit document niet, alleszins niet in zijn geheel, heeft bestudeerd, dat de verwerende partij, indien dit wel was gebeurd, niet anders kon dan vaststellen dat zij en de referentiepersoon wel degelijk een affectieve partnerrelatie met duurzaam karakter onderhouden, dat uit de berichtjes blijkt dat ze elkaar vaak de liefde verklaren, eten kopen voor elkaar, zorgen voor elkaar, dat zij meedenkt aan de zaak (catering) van de referentiepersoon, dat ze gemeenschappelijke vrienden en kennissen hebben, dat ze elkaars familie kennen, ze ruzie maken, dat ze contact houden als de referentiepersoon op zakenreis is, dat ze dagdagelijkse dingen en fait divers delen, enzovoort.

Door louter voor te houden dat uit de vele WhatsApp-berichten die werden overgemaakt wel degelijk blijkt dat zij en de referentiepersoon een affectieve partnerrelatie met duurzaam karakter onderhouden, blijkt dat de verzoekende partij het oneens is met de motieven van de thans bestreden beslissing doch toont zij niet aan dat en/of waarom het foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is van de verwerende partij om te stellen dat de affectieve partnerrelatie evenals het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende bewezen is, dat indien de verzoekende partij werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon van haar redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij de WhatsApp-berichten niet, minstens niet in zijn geheel heeft bestudeerd. Door te stellen dat uit de berichtjes blijkt dat ze elkaar vaak de liefde verklaren, eten kopen voor elkaar, zorgen voor elkaar, dat zij meedenkt aan de zaak (catering) van de referentiepersoon, dat ze gemeenschappelijke vrienden en kennissen hebben, dat ze elkaars familie kennen, dat ze ruzie maken, dat ze contact houden als de referentiepersoon op zakenreis is, dat ze dagdagelijkse dingen en fait divers delen, en aldus slechts de inhoud van de Whatsapp-gesprekken te schetsen, toont de verzoekende partij nog niet aan dat de voornoemde motieven van de bestreden beslissing foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn. De verzoekende partij lijkt er met haar betoog aan voorbij te gaan dat de verwerende partij niet stelt dat de WhatsApp-berichten niet kunnen aangenomen worden als begin van bewijs doch wel motiveert dat op

basis van deze stukken de affectieve partnerrelatie en het aangehaalde duurzame karakter ervan 'onvoldoende' bewezen is, daar van de verzoekende partij kan worden verwacht dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen. De verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat voormelde motieven, waarbij erop gewezen wordt dat meer overtuigende stukken kunnen verwacht worden, foutief of kennelijk onredelijk zijn. In de mate dat ze met haar betoog zou willen aansturen op een herbeoordeling, benadrukt de Raad dat het hem, als annulatierechter, enkel toekomt om na te gaan of het bestuur zich heeft gesteund op een correcte feitenvinding en of het niet op kennelijk onredelijke wijze of met miskenning van welbepaalde hogere rechtsnormen tot zijn beoordeling is gekomen. De verzoekende partij maakt dit met haar betoog niet aannemelijk.

In de mate dat de verzoekende partij stelt dat dit niet de eerste aanvraag betreft, dat zij een eerdere aanvraag gezinshereniging met haar partner heeft ingediend in december 2019 waarbij nog meer WhatsApp-berichten en foto's werden meegedeeld die teruggaan tot juni 2018, dat het ook hier dagdagelijkse berichten tussen liefdespartners zijn, maakt zij geenszins aannemelijk waarom de verwerende partij gehouden zou zijn met voornoemde stukken rekening te houden of hierover te motiveren. Het komt de verzoekende partij immers toe om bij iedere aanvraag de nodige stukken te voegen die aantonen dat zij voldoet aan de voorwaarden om verblijfsrecht in België te verkrijgen. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat voornoemde berichten en foto's bij de huidige aanvraag opnieuw werden neergelegd. Evenmin blijkt dit uit het administratief dossier.

Bovendien maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat deze stukken in het administratief dossier, die eveneens WhatsApp-berichten en foto's betreffen, kunnen beschouwd worden als 'meer overtuigende stukken'. In zoverre de verzoekende partij met haar betoog zou wensen aan te geven dat uit deze stukken blijkt dat er reeds sprake is van een relatie sinds juli 2018, kan de Raad enkel vaststellen dat de verwerende partij de verzoekende partij niet tegenwerpt dat de relatie niet langdurig genoeg is, doch wel dat uit de voorgelegde stukken enkel met zekerheid kan opgemaakt worden dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar sinds enige tijd kennen, doch dit geen afdoende bewijs is dat zij ook een (partner)relatie hadden, dat de voorgehouden affectieve partnerrelatie alsook het duurzame karakter ervan niet voldoende bewezen is daar van de verzoekende partij kan verwacht worden dat, indien zij werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, zij meer overtuigende stukken kan voorleggen.

3.7. Waar de verzoekende partij betoogt dat er ook omslagen werden voorgelegd waaruit blijkt dat zij post ontvangt op hun gemeenschappelijk adres en dat deze stukken niet werden aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt vooreerst geenszins uit de stukken van het administratief dossier dat er omslagen werden voorgelegd, zodat het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid hieromtrent niet te hebben gemotiveerd. Bovendien wordt in de thans bestreden beslissing nog gemotiveerd dat uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat de verzoekende partij op 17 december 2019 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon en dat louter het feit dat de verzoekende partij en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfplaats hebben, niet kan worden aanvaard als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of een gezinsleven. Ter gelegenheid van haar verzoekschrift toont de verzoekende partij evenmin aan dat het ontvangen van post op hun gemeenschappelijk adres wel afdoende het bestaan van een duurzame partnerrelatie aantoonst. Door louter te stellen dat er het bewijs van domicilie is, dat de verwerende partij stelt dat zij bij de referentiepersoon gedomicilieerd is sinds 17 december 2019, toont de verzoekende partij geenszins aan dat voornoemde motieven van de thans bestreden beslissing foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn.

3.8. De verzoekende partij meent verder dat zij een groot aantal overtuigende stukken heeft voorgelegd, dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij de verschillende stukken heeft onderzocht, dat de WhatsApp-berichten niet op zorgvuldige wijze werden onderzocht, dat de brieven niet werden vermeld, dat de stukken enkel worden opgesomd, dat de verwerende partij de voorgelegde stukken als aparte bewijsstukken heeft bekeken zonder het gehele plaatje te bekijken, dat niet blijkt dat de gemachtigde bij het nemen van de beslissing rekening heeft gehouden met alle gegevens van het dossier en alle daarin vervatte dienstige stukken, verdergaand dan het louter opsommen ervan, dat de verwerende partij de bestreden beslissing niet op afdoende wijze heeft gemotiveerd door zich te beperken tot een gestandaardiseerde motivering, waarbij de aparte stukken amper, in feite helemaal niet, worden besproken, dat de reeds vermelde bewijsstukken voorkomen in het rijtje "*volgende bewijsstukken worden voorgelegd ter staving van de aangehaalde duurzame relatie*", doch dat deze niet worden beoordeeld, dat over de (on)gedateerde foto's en de WhatsApp-communicatie vanaf 1 april 2019 niet is gemotiveerd waarom de gemachtigde deze stukken niet weerhoudt om het duurzaam

karakter van de relatie aan te tonen, dat zij niet kan opmaken uit de motivering waarom de stukken niet zouden kunnen wijzen op een duurzame relatie, dat het de gemachtigde toekomt om de verschillende bewijsstukken zoals de foto's en de WhatsApp-gesprekken in de beoordeling te betrekken en dienaangaande op afdoende wijze te moveren, dat dit *in casu* niet het geval is.

De Raad volgt de verzoekende partij geenszins waar zij stelt dat niet blijkt dat de verwerende partij de verschillende stukken heeft onderzocht. Immers worden de voorgelegde stukken opgesomd en besluit de verwerende partij na het in overweging nemen van deze stukken dat uit het geheel van de beschikbare gegevens enkel met zekerheid kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar kennen sedert april 2019, dat louter elkaar kennen geen afdoende bewijs is dat beiden ook een relatie met elkaar hebben sinds deze datum, dat op basis van de voorgelegde stukken, zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende bewezen is, dat indien de verzoekende partij, zoals zij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, van haar redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen, dat aan de hand van de beschikbare gegevens niet vastgesteld kan worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij elkaars familie en vrienden kennen en dergelijke meer.

Door louter te stellen dat de WhatsApp-berichten niet op een zorgvuldige wijze werden onderzocht, maakt de verzoekende partij dit geenszins aannemelijk. De Raad verwijst ook naar wat hieromtrent in punt 3.6. reeds werd uiteengezet. Waar de verzoekende partij opnieuw betoogt dat de brieven niet werden vermeld, herhaalt de Raad dat geenszins uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij haar aanvraag brieven heeft voorgelegd.

Uit voornoemde motieven blijkt dat de verwerende partij de voorgelegde stukken samen heeft onderzocht en heeft geconcludeerd dat uit het geheel van de beschikbare gegevens enkel met zekerheid opgemaakt kan worden dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar kennen sedert april 2019 en dat op basis van de voorlegde stukken zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie als het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende bewezen is. De verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat de stukken enkel worden opgesomd, dat de verwerende partij de voorgelegde stukken als aparte bewijsstukken heeft bekeken zonder het gehele plaatje te bekijken, dat niet blijkt dat de gemachtigde bij het nemen van de beslissing rekening heeft gehouden met alle gegevens van het dossier en alle daarin vervatte dienstige stukken, verdergaand dan het louter opsommen ervan, dat de reeds vermelde bewijsstukken voorkomen in het rijtje "*volgende bewijsstukken worden voorgelegd ter staving van de aangehaalde duurzame relatie*", doch dat deze niet worden beoordeeld. Met haar betoog maakt de verzoekende partij bovendien niet aannemelijk dat de stukken, allen samen genomen, in tegenstelling tot wat gemotiveerd wordt in de bestreden beslissing, wel degelijk voldoende bewijzen dat er sprake is van een duurzame affectieve relatie.

In de mate dat de verzoekende partij meent dat de verwerende partij de bestreden beslissing niet op afdoende wijze heeft gemotiveerd door zich te beperken tot een gestandaardiseerde motivering, waarbij de aparte stukken amper, in feite helemaal niet, worden besproken, kan zij niet worden gevolgd. Immers gaat zij met haar betoog opnieuw voorbij aan de motieven waaruit blijkt dat de verwerende partij de door de verzoekende partij voorgelegde stukken in overweging heeft genomen en heeft gemotiveerd dat uit het geheel van de beschikbare gegevens enkel met zekerheid opgemaakt kan worden dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar kennen sedert april 2019, dat louter elkaar kennen geen afdoende bewijs is dat beiden ook een relatie met elkaar hadden sinds deze datum, dat op basis van de voorlegde stukken zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie als het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende bewezen is en dat zij aldus niet aantoonde te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Door louter te stellen dat de aparte stukken amper, in feite helemaal niet, worden besproken, maakt zij geenszins aannemelijk dat voornoemde motieven foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn. Uit de motieven blijkt immers dat op basis van het geheel van de voorgelegde stukken de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen de verzoekende partij en de referentiepersoon evenals het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende bewezen is. De voorgelegde stukken werden aldus onderzocht en beoordeeld en de verwerende partij heeft erover gemotiveerd waarom ze niet kunnen aanvaard worden als afdoende bewijs van een duurzame affectieve partnerrelatie. De verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de aparte stukken ieder afzonderlijk dienden te worden besproken. Nu het geheel van voorgelegde stukken geen afdoende bewijs vormt van een duurzame affectieve partnerrelatie, kan er logischerwijs vanuit gegaan worden dat ieder stuk afzonderlijk evenmin afdoende bewijs vormt. Bovendien, voor wat betreft de

bewering van de verzoekende partij dat de verwerende partij zich beperkt tot een gestandaardiseerde motivering, dient nog te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is.

Waar de verzoekende partij nog stelt dat over de (on)gedateerde foto's en de WhatsApp-communicatie vanaf 1 april 2019 niet is gemotiveerd waarom de gemachtigde deze stukken niet weerhoudt om het duurzaam karakter van de relatie aan te tonen, dat zij niet kan opmaken uit de motivering waarom de stukken niet zouden kunnen wijzen op een duurzame relatie, dat het de gemachtigde toekomt om de verschillende bewijsstukken zoals de foto's en de WhatsApp-gesprekken in de beoordeling te betrekken en dienaangaande op afdoende wijze te motiveren, dat dit *in casu* niet het geval is, gaat de verzoekende partij opnieuw voorbij aan de motieven van de thans bestreden beslissing waaruit blijkt dat o.a. chatgesprekken en foto's werden voorgelegd als bewijsstukken ter staving van de aangehaalde duurzame relatie doch dat uit het geheel van de beschikbare gegevens enkel met zekerheid opgemaakt kan worden dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar sedert april 2019 kennen, dat echter louter elkaar kennen geen afdoende bewijs is dat beiden ook een relatie met elkaar hadden sinds deze datum, dat op basis van de voorgelegde stukken zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen de verzoekende partij en de referentiepersoon als het aangehaalde duurzame karakter ervan onvoldoende bewezen is, dat indien de verzoekende partij, zoals zij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie met de referentiepersoon heeft, van haar redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen, dat aan de hand van de beschikbare gegevens niet kan worden vastgesteld wanneer en hoe de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar hebben leren kennen, of zij elkaars familie en vrienden kennen en dergelijke meer. Met haar betoog maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat deze motieven foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn. Evenmin blijkt uit voornoemde motieven dat er over de foto's en de WhatsApp-communicatie niet of niet afdoende werd gemotiveerd. Waar de verzoekende partij stelt dat zij niet kan opmaken waarom de stukken niet zouden kunnen wijzen op een duurzame relatie lijkt zij eraan voorbij te gaan dat de verwerende partij niet stelt dat de WhatsApp-berichten en foto's niet kunnen aangenomen worden als begin van bewijs doch wel motiveert dat op basis van deze stukken de affectieve partnerrelatie en het aangehaalde duurzame karakter ervan 'onvoldoende' bewezen is, daar van de verzoekende partij kan worden verwacht dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen. De verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat voormelde motieven, waarbij erop gewezen wordt dat meer overtuigende stukken kunnen verwacht worden, foutief of kennelijk onredelijk zijn in het licht van de vereiste het bestaan te bewijzen van een relatie met de burger van de Unie alsook het duurzaam karakter ervan. Zij toont niet aan dat de verwerende partij gehouden is elk bewijs van een elkaar kennen en/of een relatie dient te aanvaarden als afdoende bewijs om een relatie conform artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet, zoals vereist door artikel 47/3 van de Vreemdelingenwet, aan te tonen.

3.9. Door te stellen dat de gemachtigde erkent dat zij en de referentiepersoon elkaar kennen sedert april 2019, dat uit het administratief dossier blijkt dat ze elkaar al vanaf begin 2018 kennen, maar dit terzijde, dat het dan ook onduidelijk is waarom de gemachtigde onder meer motiveert dat uit de beschikbare gegevens niet vastgesteld kan worden wanneer zij elkaar hebben leren kennen, gaat de verzoekende partij voorbij aan de motieven van de thans bestreden beslissing waaruit blijkt dat uit het geheel van de beschikbare gegevens enkel met zekerheid kan opgemaakt worden dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar kennen sedert april 2019. Deze vaststelling is niet foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk, nu uit de voorliggende stukken blijkt dat de chatgesprekken tussen de verzoekende partij en de referentiepersoon zijn gestart op 1 april 2019. Het is evenmin foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk van de verwerende partij om te stellen dat niet vastgesteld kan worden wanneer en hoe de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar hebben leren kennen, daar uit de voorgelegde stukken geenszins blijkt dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar effectief op 1 april 2019 hebben leren kennen. Dit geldt des te meer nu de verzoekende partij ter gelegenheid van haar verzoekschrift stelt dat ze elkaar al vanaf begin 2018 kennen. De verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat het onduidelijk is waarom de gemachtigde onder meer motiveert dat uit de beschikbare gegevens niet vastgesteld kan worden wanneer zij elkaar hebben leren kennen.

3.10. De verzoekende partij betoogt verder dat de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat uit de stukken niet kan worden afgeleid wanneer en hoe zij elkaar hebben leren kennen, of zij elkaars familie en vrienden kennen, dat deze redenering een extra voorwaarde toevoegt aan de wet, dat nergens in de wet staat dat moet worden aangetoond wanneer en hoe ze elkaar hebben leren kennen, of ze elkaars familie en vrienden kennen, enzovoort, dat als de verwerende partij de berichten had

gelezen, ze zou hebben kunnen vaststellen dat zij elkaars vrienden, familie, kennissen en zakenrelaties wel kennen.

Uit artikel 47/3 van de Vreemdelingenwet volgt dat de verzoekende partij het bestaan van een relatie met de referentiepersoon moet bewijzen, evenals het duurzaam karakter van die relatie. Het is geen onredelijke of onzorgvuldige invulling van de verwerende partij om in dit verband van de verzoekende partij te verwachten dat zij aannemelijk maakt, met meer overtuigende bewijsstukken dan chatgesprekken tussen haar en haar vermeende partner en foto's van hen beiden, wanneer en hoe zij de referentiepersoon heeft leren kennen, of zij elkaars familie en vrienden kennen en dergelijke meer, minstens maakt de verzoekende partij het tegendeel niet aannemelijk. De verzoekende partij kan worden gevolgd waar zij stelt dat nergens in de wet staat dat moet worden aangetoond wanneer en hoe ze elkaar hebben leren kennen, doch blijkt evenwel uit de wet dat de verzoekende partij het bestaan van een duurzame relatie dient aan te tonen. Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen. Uit deze vaststelling volgt niet dat de verwerende partij ertoe gehouden is zonder meer elke vorm van bewijs te aanvaarden als zijnde een afdoende bewijs van het duurzaam karakter van de relatie. Het komt aan de verwerende partij toe om de overgelegde overtuigingsstukken te beoordelen. Zij beschikt hierbij over een ruime appreciatiebevoegdheid. Het is, het weze herhaald, niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om in dit verband te verwachten dat de verzoekende partij aantoont wanneer en hoe zij de referentiepersoon heeft leren kennen, of zij elkaars familie en vrienden kennen, en dergelijke meer. Immers moet de verwerende partij in staat zijn om het bestaan van een affectieve relatie en het duurzaam karakter ervan *in concreto* te beoordelen. Aldus maakt de verzoekende partij met haar betoog geenszins aannemelijk dat deze redenering een extra voorwaarde toevoegt aan de wet. De verwerende partij geeft immers een concrete invulling aan de wet die, mede gelet op de ruime appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij, niet kennelijk onredelijk is, minstens maakt de verzoekende partij het tegendeel niet aannemelijk.

Betreffende de stelling van de verzoekende partij dat als de verwerende partij de berichten had gelezen, ze zou hebben kunnen vaststellen dat zij elkaars vrienden, familie, kennissen en zakenrelaties wel kennen, wijst de Raad er vooreerst op dat de verzoekende partij geenszins *in concreto* aantoont uit welke specifieke berichten zou dienen te blijken dat zij elkaars vrienden, familie, kennissen en zakenrelaties kennen. Bovendien wijst de Raad erop dat uit het loutere vermelden van familie, vrienden en zakenrelaties in berichten niet blijkt dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaars familie, vrienden en zakenrelaties effectief kennen, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan, zodat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de verwerende partij bij het lezen van de berichten diende vast te stellen dat zij elkaars vrienden, familie, kennissen en zakenrelaties wel kennen.

3.11. Gelet op het voorgaande maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat *“uit alle stukken duidelijk blijkt dat [zij] (...) op afdoende wijze heeft aangetoond dat [zij] (...) een affectieve partnerrelatie met een duurzaam karakter onderhoudt met de referentiepersoon, en dus wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° Vreemdelingenwet.”*

3.12. Een schending van de artikelen 47/1 en 47/3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin blijkt in dit verband een schending van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.13. In een tweede middelonderdeel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en stelt zij dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar correcte familiale situatie, dat de bewijsstukken enkel werden opgesomd en de inhoud niet werd besproken, dat sommige stukken helemaal niet werden vermeld.

3.14. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet heeft zodoende betrekking op beslissingen tot verwijdering. Het is niet betwist dat het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, dat werd getroffen met toepassing van de artikelen 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, een beslissing tot verwijdering uitmaakt in de zin van de artikelen 1, 6° en 74/13 van de Vreemdelingenwet.

3.15. In de bestreden beslissing wordt in het licht van artikel 74/13 gemotiveerd als volgt:

“Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie werd niet afdoende aangetoond. Het staat beiden vrij zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun contacten zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt.”

3.16. Waar de verzoekende partij meent, voor wat betreft het familie- en gezinsleven, dat de bewijsstukken enkel werden opgesomd en de inhoud niet werd besproken, dat sommige stukken helemaal niet werden vermeld, kan zij niet worden gevolgd. De Raad verwijst in dit verband naar hetgeen uiteengezet werd in punt 3.8.

Uit voorgaande motieven blijkt evenmin dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de familiale situatie van de verzoekende partij. Immers stelt de verwerende partij in de thans bestreden beslissing dat het bevel het logisch gevolg is van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden, dat indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor de verzoekende partij alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, een bevel het enige alternatief is, dat het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie niet afdoende werd aangetoond, dat het beiden vrijstaat zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun contacten zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en de verzoekende partij een andere verblijfplaats kiest, dat er tevens dient opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt. Door louter te betogen dat de verwerende partij de correcte familiale situatie niet in rekening heeft genomen, maakt de verzoekende partij dit geenszins aannemelijk noch weerlegt of ontkracht ze hiermee voorgaande motieven of toont zij daarmee aan dat voorgaande motieven foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn.

3.17. De verwerende partij stelt in het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verder vast dat er van gemeenschappelijke kinderen geen sprake is, noch van problemen betreffende de gezondheid van de verzoekende partij. De verzoekende partij betwist deze vaststellingen niet.

3.18. In deze omstandigheden blijkt geen schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Evenmin blijkt in dit verband een schending van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.19. Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER